

esos ismét a szegedi érdekeltségek kiküldöttéhez fordult, akiket arra kért, hogy módosítsák állásfoglalásukat.

A szegedi kiküldöttek: Abraham Imre, Bedák János, Masa Miklós, Papp József erre kijelentették, hogy semmiképen sem módosíthatják elhatározásukat.

Tomesányi miniszteri tanácsos kijelentette, hogy nem dönthet, de a tötékről le fog számolni a földmivelésiügyi miniszternek.

Az értekezlet utolsó szónoka Vágó Oszkár, a

szegedi kereskedők nevében azt kérte, hogy bármiként döntsön is a miniszter a kérdésben, előbb még egyszer vigye az egész ügyet szűkebb bizottság elé.

Háromnegyed 2 órakor ért véget az izgalmas jelenetekben bővelkedő értekezlet, amely után egy ideig még elbeszélgettek a résztvevők és beszélgetés közben Tomesányi miniszteri tanácsos kijelentette, hogy a miniszternek teendő jelentésében javasolni fogja a malomkorlátozás azonnali megszüntetését.

Beszünteti gyulai gyártelepét a Columbia textilárugyár?

(A Délmagyarország gyulai szerkesztőségétől.) Érdekes és Gyula közgazdasági életére fontos bejelentést tett dr. vitéz Márki Barna alispán a közigazgatási bizottság tegnapi ülésén. Elmondotta, hogy a napokban együtt utazott Salamon Oszkár, a Columbia Rt. vezérigazgatójával, aki közölte vele, hogy a nemrég megállapított textilipari minimális munkabéreknek olyan kicsi a különbsége a budapesti és vidéki munkabérek között, hogy ez a differencia nem áll arányban azokkal a tetemes szállítási költségekkel, amelyeket a nyersanyagnak Budapestről Gyulára és a készárúknak Gyuláról Budapestre való szállítása okoz vállalatnak.

Ily körülmények közt ismét felmerült az a gondolat, hogy ezeknek a költségeknek a redukálása céljából

az egész gyártelepet Gyuláról Budapestre telepítsék át.

ami annál könnyebben keresztülvihető, mert a részvénytársaságnak megfelelő gyári helyiségek állnak e célra Budapesten rendelkezésére. A részvénytársaság megfeleltetné a munkabérminimalizálást és ennek a fellebbezésnek a sorsától teszi függővé további elhatározását.

— A gyulai kötszövőgyár — mondotta az alispán — az egyetlen komoly értelemben számottevő gyárvállalata Gyula városának, mely állan-

dóan többszáz munkást foglalkoztat és így legjelentősebb tényezője a város közgazdasági életének. Ha a részvénytársaság megvalósítaná elhatározását és Budapestre telepítené fel a gyulai gyártelepet, úgy ez beláthatatlan kárral járna Gyula város kereskedelmi és közgazdasági életére nézve. Azt javasolta az alispán, hogy kérje fel a közigazgatási bizottság a főispán útján a minisztert, hogy tegye lehetővé a kötszövőgyárnak Gyulán való maradását, másrészt pedig a tervezett ipari decentralizáció során kapjon Békés vármegye újabb gyártelepeket, de minden körülmények közt tartsa meg eddigi gyári vállalatát.

Dr. vitéz Ricsóy-Uhlarik Béla főispán kijelentette, hogy megfelelő módon el fog járni az ügyben az iparügyi miniszternél, bár nem hallgathatja el, hogy igen rossz érzéssel fogadja a gyár folytonos fenyegetőzéseit, amelyekkel mindig valami előnyt kíván magának biztosítani.

A kötszövőgyár áttelepítésének ügye nemcsak a közigazgatási bizottságban keltett megütközést, hanem bizonyára az egész város tiltakozása fogja követni az alispán bejelentését, mert a régi gyárvállalat gyulai pénzen létesült és ha már a gyárat alapító részvényesek az idők folyamán el is veszítették egész befektetésüket, legalább maradjon meg áldozatkészségüknek egyetlen eredménye, még pedig az, hogy a gyulai pénzen létesült, de bankkézre jutott nagyipari vállalat továbbra is gyulai munkásoknak adjon megélhetést.

A szegedi törvényszék elrendelte a teljes bizonyítást a csongrádi villanyharc perben

»Közérdek az, hogy a városi villanyszerződés a közérdek szem előtt tartásával történjék«

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Benesik Zoltán, a csongrádi villanytelep volt vezetője került szerdán a szegedi törvényszék Rágnar-tanácsa elé felhatalmazásra üldözendő rágalmazás vétségével vádolva. Dr. Piroška János csongrádi polgármester tett ellene feljelentést egy levélben foglaltak miatt. A levelet dr. Benesik a Hájós és Szántó budapesti cégnek írta és benne többek között a következőket mondotta:

»Lelkiismeretünk szavára hallgatva, azt a frivol játékot, amelyet a város polgármestere üz és végrehajtani akar, szó nélkül nem vehetjük tudomásul és kénytelenek vagyunk 1200 közvetlen és 26 ezer közvetve érdekelt fél érdekében ez ellen a legerélyesebb harcot indítani, mert nem nézhetjük összetett kézzel azt, hogy a város polgármestere hogyan intézkedik 27 ezer ember zsebére és bőrére az ő egyéni érdekeinek szolgálatára.«

A szerdai tárgyaláson dr. Benesik kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek, mert a cikket közérdekből és jogos magánérdekből írta és áll-

ításait hajlandó bizonyítani. Elmondotta, hogy a csongrádi villanytelepet, amely Bíró István tulajdona volt, a Hájós és Szántó-cég szándékolt megvenni és ennek érdekében a cég akciózt kezdett oly irányban, hogy a város és Bíró István között létrejött szerződés feltételeit változtassa meg Piroška János oly módon, amely mód a cégnek horribilis hasznot jelentett volna. A cég vele is ad hoc megállapodást kötött, amikor azonban ő azt látta, hogy a megállapodásnak a célja az volna, hogy ő, mint az egyedüli szakértő, hallgatásával elősegítse a tranzakciót, visszalépett az ágytól.

Ezután bizonyítékokat ajánlott fel arra vonatkozólag, hogy az új szerződés következtében a közterhek növekedtek, míg az azelőtti szerződés előnyös volt a városra; Piroška János minden rendelkezésre álló eszközzel arra törekedett — mondotta —, hogy a régi vállalatnak nehézségeket okozzon, a telep alkalmazottait oly irányban akarták befolyásolni, hogy azokat a vádlott ellen igazgatták, — bizonyítani kívánta továbbá, hogy a régi szerződés az ország legelőnyösebb szerződése volt. Piroška János mégis állhatatosan perel-
indított, majd alaptalan feljelentéseket tett úgy a vádlott, mint a telep ellen, Piroška azon volt, hogy a vádlottat elmozdítsa a telep éléről és ez esetben kilátásba helyezte, hogy a város álláspontja nyomban meg fog változni a telep irányában. Végül is Bíró István Piroška János ténykedése következtében kénytelen volt a telepet eladni. A vádlott ezenkívül még egész sereg pont-ra nézve felajánlotta a bizonyítékait.

Dr. Kleitsch Imre ügyész kijelentette, hogy az a köztisztviselő, aki igénybe veszi a törvény védelmét, az helyt kell hogy álljon és nem térhet ki a valódiság bizonyításáról, de ebben az ügyben mégis kénytelen ellenezni a bizonyítás elrendelését, mert szerinte a vádlott semmi olyan bizonyítékot nem jelölt meg, amelyből kiderülne, hogy Piroška János mindezt a saját érdekei miatt tette volna.

A törvényszék rövid tanácskozás után teljes terjedelmében elrendelte a valódiság bizonyítását úgy közérdek, mint jogos magánérdek címén és a tárgyalást új határidőre elnapolta.

A törvényszék megállapítása szerint közérdek az, hogy a városi villanyszerződés megkötése a közérdek szem előtt tartásával történjék. A vádlott olyan tényeket jelölt meg, amelyek alkalmasak megvilágítani az ügy kifejlődését és hátterét és ezekből a tényekből majd következtetést lehet levonni Benesik inkriminált állításaira nézve. Ezért a bíróság teljes egészében elrendelte a bizonyítást és az ellenbizonyításra 8 napi határidőt tűzött ki.

Neurath német külügyminiszter a belgrádi tárgyalások után Szófiába repült

Belgrád, június 9. Tegnap fejeződtek be Belgrádban azok a tárgyalások, amelyeket Neurath német külügyminiszter és Sztojadinovics jugoszláv miniszterelnök folytatott. Általában a diplomáciai események előterében ebben a pillanatban a német külügyminiszter balkáni útja áll; Neurath a belgrádi tanácskozások után szerdán Szófiába utazott.

Neurath utolsó belgrádi napján a német követség tagjainak kíséretében Oplencába ment, ahol koszorút helyezett Sándor király sírjára, majd az ismeretlen katona emlékműjére tette le koszorúját. Délben diszebed volt, az ebédén a jugoszláv kormány valamennyi tagja résztvett. A külügyminiszter délután 3 órakor ült repülőgépre és Szófiába utazott.

Szófiából jelentik: Neurath külügyminiszter Belgrádból jövet, szerda délután repülőgépen megérkezett a szófiai repülőtérre. A repülőgépből kilépő Neurath bárót a bolgár miniszterelnök üdvözölte.

Surányi-Unger professzort meghívta a losangelesi egyetem vendégtanárának

Dr. Surányi-Unger Tivadar egyetemi tanárt, a szegedi egyetem jogi és államtudományi karának ezidei dékánját a losangelesi University of Southern California meghívta vendégtanárul. A meghívás értelmében Surányi-Unger professzor a kaliforniai egyetem 1937-38. évi félévében több hónapon át heti 5 órában nemzetgazdaságtant és heti 5 órában világ gazdaságtant fog előadni. Azonkívül vezetni fogja az egyetem közgazdaságtant szeminariumát.

A losangelesi egyetem hallgatóinak száma meghaladja a 16 ezret, ezidei nyári félévének tanrendje szerint egyetlen európai vendégtanára Surányi-Unger professzor, aki ezuttal már hatodszor utazik Amerikába egyetemi előadások tartása céljából. Meghívásának alapjául az szolgál, hogy a közgazdaságtan történetéről szóló egyik német nyelvű könyvének Newyorkban, Edwin R. A. Seligman-tól, a Columbia-egyetem tanárától kiadott angol nyelvű fordítását már több év óta tankönyvként használják a losangelesi egyetemen.